

Villanyszerelőből gyártástervező

Törzsgárda tag a kezdetektől

- A gép előtt ülök folyamatosan, még otthon is, mert ez egy mánia, egy szeretett munkahelyi örület. Mert a munkaidőm 90%-át a gép mellett töltöm – mondja mosolyogva **Vincze József**, aki még a még az interjú idejére is magával hozta komputerét.

- *Talán informatikus?*

- Szó sincs róla. Gyártástervezéssel foglalkozom. Azonban a vevő-igényeket a SAP program segítségével tudjuk megvizsgálni, gyártásunkba sok körülményt figyelembe véve betervezni. A levelezés is E-mailben történik s fontos, hogy az írás megmarad, ami biztonságot ad, különösen a megállapodások teljesítése során. Ötvenkét éves élettapasztalatom megerősíti, hogy nem árt az írásbeliség.

- *Hogyan lesz valakiből gyártástervező? Mert nem hiszem, hogy tizenéves korában bárkinek is megfordulna ez a fejében.*

- Ez mégis igaz rám. Ugyanis a szakmai előlételem az elektronikával kezdődött. Már általános iskolás koromban kis lámpákkal és csengőkapcsolókkal bíbelődve az elektronika felé fordultam. 1979-ben a Bem József Szakmunkásképző Intézetbe jelentkeztem és három év képzés, országos szakmai versenyeken elért kiváló eredmények után villanyszerelő lettem. Az első munkahelyem a CVEM, vagyis a Ceglédi Vas- és Elektromos és Műszeripari Szövetkezet lett, ahol általános villanyszerelőként alkalmaztak. Ez nagy szolgáltató cége volt a városnak, ahol még mérleg, hűtőszekrény és kerékpárjavítással, továbbá minden a háztartásban előforduló berendezés megreparálásával foglalkoztak.

Szívós Attila csapatában közreműködtem Cegléd valamennyi közintézményében és a városi ünnepeken, valamint a koncerteken a hangosítás, hangerősítés biztosításában.

- *Miként került képbe az INFINEON?*

- 1989-ben megalakult a TET, vagyis a Teljesítményelektromos Közkereseti Társaság, amelynek tagjai a CVEM, a VKI (Villamosipari Kutatóintézet), valamint a Mercator (az AEG

magyarországi képviselője) voltak – az AEG-től vásárolt licenz alapján bipoláris tárcsák és modulok szerelését és mérését indította el Cegléden.

Az alakuló csapatnak azért lehettem tagja, mert akkora már nagy gyakorlatom volt a gépek élesztésében, vagyis elektromos energiával való ellátásában. A volt főnököm hiába hívott vissza a régi helyemre, én a modern technológiát választottam. Biztos voltam benne, hogy ezzel tovább fejlődhet a gyengeáramú elektronikához kötődő tudásom. Ez, a további életre meghatározó nagyon jó döntés volt. S valóban, a cég és a berendezések fejlődésével újabb és újabb feladatokat kaptam. Az áttelepített berendezések maximális kihasználása volt a feladatom és az, hogy az emberek ne várakozzanak fölöslegesen munkaidőben. Szervezési tudásra és előgondolási készségre volt szükség, s elengedhetetlen volt előrejelzés adása az alapanyag-szükségletre vonatkozóan, a folyamatos termelés biztosítása érdekében.

Mivel abban az időszakban még nem volt számítógép, ezt a bonyolult, sokrétű feladatot egy szál tollal és papírlappal kellett ellátni. Táblázatot vezettünk, hogy minden alapanyag időben rendelkezésre álljon. Megállapodtunk a németekkel, a darabszámokban, a termék típusában, ami alapján biztosítottuk a komplex termékek előállításának alapanyag-ellátási feltételeit. Természetesen az első időszakban kisebb darabszámmal indítottunk, majd az évek során több tízezer-százezer készterméket építettünk össze.

Az idő előrehaladtával rohamosan fejlődött a technika és megjelent az első Spectrum számítógép. A vállalat beiratott a mezőgazdasági szakközépiskolába szombati napokra szervezett számítógépes kurzusra. Persze akkor még nem volt laptop, s ha valami gond akadt a cégnél a munkaidőmön túl, akkor felhívtak telefonon és én a Babetta kismotorommal máris robogtam a telephelyünkre. Német nyelvtanfolyamra is járhattam a gyár jóvoltából.

A bipolárnál az összes termék bevezetésében részt vettem, amelyeket egy kicsit így a sajátomnak is tekintek. Majdhogynem jobban ismerem őket, mint a bipoláris években megszületett lányomat és fiamat. Most pedig ott lehetek az új gyártóterületen, az IHM-ben. Jó volna, ha még több helybéli ember jönne ide, ebbe a biztos megélhetést biztosító jó közösségbe.

- *Mennyire elégedett az eddigi pályafutásával?*

- Tökéletesen! Boldog vagyok, hogy tősgyökeres ceglédiként bekerültem az alapító 16 CVEM-es közé, és örömmel tölt el, hogy itt dolgozom a városunkban legnagyobb foglalkoztató cégnél. Fontosnak tartom, hogy sok fiatal embert is betaníthattam. A legnagyobb büszkeségem pedig az, hogy a 2016-ban végzett fiam szintén itt dolgozik villamosmérnökként, s a QM, vagyis a Minőségügyi Osztály csapatát erősíti.